

fået på arbejdsmarkedet. Ungarbejderbegrebet lægger op til en ekstraordinær udbytning af de unge 15-17-årige gennem den billigere aflønning. Dette har også betydet, at netop denne gruppe befinder sig i en midlertidig placering på arbejdsmarkedet i denne alder. Det giver sig udtryk i et stort erhvervsskifte eller stor arbejdsløshed ved skiftet til »voksen løn«. Denne midlertidige placering på arbejdsmarkedet smitter af på de unges holdning til et varigt organisationsforhold. Typisk venter de fleste med at indmelde sig i en arbejdsløshedskasse, til perioden som ungarbejder er overstået. Af Statistiske Efterretningers »Ungdomsbeskæftigelsesundersøgelse 8. februar 1978« fremgår det af tabel 14, at blandt de 15-17-årige er 86,6 pct. af mændene og 87,6 pct. af kvinderne ikke medlem af en arbejdsløshedskasse. For de 18-21-årige er tallene 24 pct. for mændene og 38,9 pct. for kvinderne. Der sker altså en omfattende organisering her. Af de 18-21-årige har 10,2 pct. af mændene ikke ret til arbejdsløshedsunderstøttelse og 15,8 pct. af kvinderne ej heller. Disse tal må forventes at stige drastisk, hvis dette lovforslag vedtages. Hvor de unge tidligere har kunnet medregne arbejdet som ungarbejder eller andet ved opfyldelsen af 26 ugers reglen, når de melder sig i arbejdsløshedskasse som 18-årige, så vil det ikke længere kunne lade sig gøre efter dette lovforslags vedtagelse.

En tilsvarende gennemgang af de andre dele af lovforslaget kunne være tiltrængt, men mindretallet vil redegøre nærmere herfor ved lovforslagets 2. behandling.

Hvis de af mindretallet stillede ændringsforslag bliver forkastet ved 2. behandling, vil mindretallet ved 3. behandling stemme imod lovforslaget.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Nauerby (FP)):

1) Nr. 1 udgår.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP), Nauerby (FP) og Kurt Hansen (VS)):

2) Nr. 2 udgår.

Af et *mindretal* (Kurt Hansen (VS)):

3) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»01. § 53, stk. 1, affattes således:

»Ret til dagpenge opnås efter 1 måneds medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse for lønmodtagere.«

4) Nr. 4 affattes således:

»4. § 55 ophæves.«

5) Nr. 5 affattes således:

»5. § 55a ophæves.«

6) Nr. 6 udgår.

7) Nr. 9 affattes således:

»9. § 58, stk. 1, udgår, og i stedet indsættes:

»Efter forhandling med landsarbejdsnævnet fastsætter arbejdsdirektøren regler om udbetaling af dagpenge for sønehelligdage.

Stk. 2. Nedsættes arbejdstiden i en virksomhed efter aftale mellem arbejdsgiver og lønmodtager, betaler arbejdsgiveren fuld lønkompenstation for den nedsatte arbejdstid.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Ole Henriksen (SF), Mølgaard (DR) og Kurt Hansen (VS)):

8) I den under nr. 9 foreslåede affattelse af lovens § 58, stk. 1, nr. 2, *litra b*), udgår ordene »eller hvis ægtefælle driver selvstændig virksomhed,«.

Af *mindretallet* under nr. 3:

9) Nr. 10 udgår.

10) Nr. 11 affattes således:

»11. § 61, stk. 2 og 3, ophæves.«

11) Nr. 12 affattes således:

»12. § 62 affattes således:

»§ 62. Dagpenge må ikke udbetales til et medlem,

1. som modtager sygedagpenge,
2. som aftjener værnepligt eller unddrager sig denne, eller